

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8127/2024
16.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца „Vantage Leasing“ доо са седиштем у Београду, кога заступа пуномоћник Ана Станковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Бојан Ресавац, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 537/20 од 23.11.2023. године, у седници одржаној 16.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 537/20 од 23.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 537/20 од 23.11.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца VB Leasing доо Београд и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 1230/15 од 26.09.2019. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца и укинута решење о извршењу Првог основног суда у Београду Ив.бр. 397/13 од 06.09.2013. године, којим је обавезан тужени АА из ... да тужиоцу VB Leasing доо Београд исплати главни дуг у износу од 8.416.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.05.2013. године до коначне исплате као и трошкове извршења у износу од 120.884,00 динара као неоснован и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 345.000,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао добијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је оценио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође, у поступку није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене било које одредбе Закона о парничном поступку, па нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог Закона, на коју се у ревизији паушално указује. Поред тога, није учињена ни битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 6, 8, 10. и 11. ЗПП, на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је, као давалац лизинга, са Привредним друштвом NOS Company doo из Београда, као примаоцем лизинга, закључио уговор о финансијском лизингу који је за предмет имао машину пакерицу *tevorpharm 201 rack*, година производње 2008, чија је бруто набавна вредност као предмета лизинга износила 14.146.327,01 динара, односно према обрачунском курсу 292.153,93 CHF, при чему је учешће износило 78.881,56 CHF. Тужени је наведени уговор потписао у својству солидарног јемца платца и у циљу обезбеђења уговора издао меницу број АБ0084364, дао менично овлашћење тужиоцу да исту попуни, па иста гласи на износ од 8.416.856,00 динара. Лизинг је уговорен на период отплате од 48 месеци, са престанком лизинга на дан 15.09.2012. године, са ратом од 5.206,60 CHF и лизинг накнадом од 46.386,17 CHF. Прималац лизинга је брисан из регистра привредних друштава дана 15.11.2011. године, а пре тога је, дана 08.09.2010. године, раскинут уговор о финансијском лизингу, због немогућности даљег плаћања лизинг рата, па је истог дана сачињен записник о примопредаји наведене машине, која је била предмет лизинга и која је враћена тужиоцу. Налазом и мишљењем вештака економско финансијске струке утврђено је да је тужени на рачун тужиоца до дана раскида уговора уплатио укупно 8.468.329,13 динара односно 133.861,28 CHF закључно са 19.08.2010. године. Пошто је наведена машина враћена, тужилац је ангажовао стручна лица ради процене вредности машине у сврху даље продаје у априлу 2011. године, када је утврђено да је та машина копија – плагијат и да тржишна вредност враћене машине износи 31.200 евра. Овај износ одговара вредности од 40.020,23 CHF по продајном курсу НБС да дан 08.09.2010. године, као даном раскида уговора. Тужилац је машину продао 26.04.2013. године за цену од 269.361,84 динара, а због тога што је машина била копија – кинески плагијат, тужилац је поднео тужбу против испоручиоца предмета лизинга, Привредног друштва *Nortik korporacija doo*, ради накнаде штете.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право када је првостепени суд одбио тужбени захтев, другостепени суд одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду, а за своје одлуке су дали довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд.

Чланом 29. Закона о финансијском лизингу прописано је дејство раскида уговора о лизингу због неплаћања лизинг накнаде тако да давалац лизинга има право на повраћај предмета лизинга и право на накнаду претрпљене штете. Накнада овако проузроковане штете, према одредби члана 31. истог Закона, треба даваоца лизинга да доведе у положај у коме би се налазио да је прималац лизинга испунио своју обавезу у

складу са уговором, при чему се уговором може предвидети начин на који ће се израчунати висина накнаде штете која не може да премаши висину која би била утврђена на основу обавезе у складу са уговором. Висина претпљене штете даваоца лизинга је условљена конкретним околностима.

У конкретном случају, уговором о финансијском лизингу утврђена је вредност машине пакерице која је била предмет уговора, а коју је тужилац, као давлац лизинга набавио од испоручиоца, Привредног друштва Nordik корпорација доо. Уговор о лизингу је раскинут 18.09.2010. године због немогућности даљег плаћања лизинг рата и истог дана је машина враћена тужиоцу, а у априлу 2011. године је утврђено да је ова машина копија – плагијат и да њена тржишна вредност износи 31.200 евра. Пошто је тужени, који је потписао наведени уговор у својству солидарног јемца-платца тужиоцу исплатио више од стварне вредности предмета лизинга – машине пакерице „Tevopharm 201 раск“, година производње 2008, правилно су судови одбили тужбени захтев.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује да је тужени, као прималац лизинга, сам изабрао машину од испоручиоца и није ставио примедбе. Тужилац је са испоручиоцем предмета лизинга закључио уговор и евентуалну штету у висини разлике вредности предмета лизинга из уговора о финансијском лизингу и стварне вредности машине, за коју се утврдило да је била копија, може да оствари од испоручиоца предмета лизинга, у посебној парници коју је тужилац и покренуо. Тужени није био у пословном односу са тужиоцем, већ је то било правно лице – Привредно друштво „NOS Company доо“, које је престало да постоји, а тужени је уговор о финансијском лизингу потписао као солидарни јемац – платац.

Неосновано се у ревизији оспорава налаз и мишљење вештака економско финансијске струке. Вештаци су одговорили на све примедбе тужиоца, а након тога тужилац није предложио извођење доказа од стране другог вештака економско финансијске струке. Поред тога, оваквим наводима се оспорава утврђено чињенично стање, што не представља законски разлог за изјављивање ревизије.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени, а поред тога ови наводи су истицани у жалби које је другостепени оценио, а такву оцену прихвата и Врховни суд.

Тужилац није успео у ревизијском поступку, па у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку, нема право на накнаду трошкова тог поступка.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић